

Чари

Автор:

Марко Вовчок

Чари

Марко Вовчок

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ #1

«Чари» Марка Вовчка – оповідання, у центрі якого – любовний трикутник. Хима кохає Тимоша, та він сватає іншу***. Засмучена дівчина знаходить знахарку, стає відьмою і розлучає Тимоша з Оленою. Для твору характерні морально-етичні мотиви, перу автора належать інші подібні твори, зокрема, оповідання «Чумак», «Не до пари» та ін.

Марко Вовчок

ЧАРИ

I

Давня то давнина, а наче вчора діялось. Молоді літа – сказано: що замолоду чуеш або бачиш, до кінця воно тобі привиджується. Стара бабуся, було, розказує нам, дівчаткам, прядучи вовну, а ми, звісно, наче тобі душею всяке слово вбачаємо, як то колись було на світі, які дива творилися колись-то.

Жив собі старий козак Задорожко з жінкою (розказує, було, бабуся). Дав ім Господь викохати собі сина, як сокола. Такий же то виріс козак з його хороший! Що до коня, що до зброї, що до звичаїв, мовляв, лицарських! А то ж і дома щира

була в його душа до всіх! Батька й матір шанував і поважав – сказати. Старі тішаться та радуються своєю дитиною, та дякують Господові.

Дожив віку свого старий Задорожко, позвав Господь до себе. Поблагословив він сина й жінку, наказав не журитись, хороше поховати його та й спочив навіки.

– Годі плакати, мамо, – вмовляє Тиміш стару неньку. – Се ви Бога гнівите.

– Дитино моя кохана! Як же мені сльози впинити, коли самі з очей ринуть? Я прожила веселий вік молодий з ним тихо та любо, і ось довелось на старості літях осиротіти! Куди не гляну по хаті, чи в садку, чи на дворі, – все його згадаю.

– Вже час мені до роботи, мамо, – скаже, було, Тиміш. – Піду та й вас проведу до сусідки Ганни, як маєте тут самі побиватись.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купить: <https://tellnovel.me/ru/marko-vovchok/chari>

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купить](#)